

Missatge de Rigoberta Menchú als nins i joves

(llegit a l'acte de cloenda del Dia de la Solidaritat)

El tresor més gran que tinc en la vida és la capacitat de somiar. En els moments més difícils, en les situacions més dures i complexes he estat capaç de somiar amb un futur millor. I això em fa recordar la meva infantesa i la meva primera joventud. Amb el pensament em trasllat fins a les muntanyes de Chimel, el petit llogaret on vaig néixer. D'aquesta manera puc revivre les il·lusions que vaig teixir de nina, sota uns arbres molt vells i savis que jo veia amb bigotis i barbes.

Els meus somnis eren senzills i bells. Jo no podia ni imaginar el camí que hauria de recórrer en la vida, però tractava d'endevinar aquest món just i digne pel qual treballaven els meus pares. Han passat molts d'anys. El meu pare,

Rigoberta Menchu

«El tresor més gran que tinc en la vida és la capacitat de somiar»

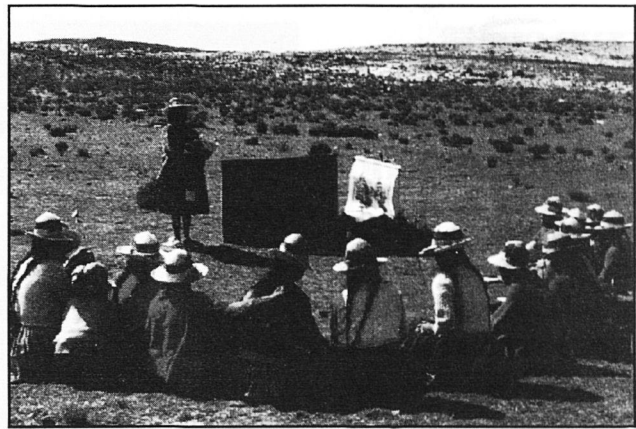
Vicente Menchú, fou cremat viu a l'Ambaixada d'Espanya de Guatemala; ma mare, Juana Tum, fou torturada fins a la mort pels militars. Però la tregèdia no pogué acabar amb l'esperança. Seguesc somiant amb un món on ja no domini la discriminació i la intolerància, on els éssers humans aprenguem a respectar les diferències i a construir noves relacions de convivència.

El món sencer s'ha esgarrifat en veure per televisió les imatges de la tragèdia d'Oklahoma als Estats Units. El cosset d'un nin mutilat en braços d'un bomber, és el testimoni més cruel dels extrems als quals pot arribar el pensament racista i intolerant. És la mateixa actitud dels "caps rapats" que a Alemanya han cremat cases plenes d'immigrants.

JJ Chaves (STEG) llegint el missatge enviat per Rigoberta Menchú

«El conformisme destrueix la llavor de renovació que tots els nins i joves porten en els seus cors, tot i que no ho sàpiguen»

Dones queixues en un programa d'alfabetització a Alto Potosi, Bolívia

És per això que la infància i la joventut no ha de perdre la seva capacitat de somiar. Contràriament, ha de conrear la rebel·lia necessària per no conformar-se amb el món injust i degradat que hem heretat. El conformisme destrueix la llavor de renovació que tots els nins i joves porten en els seus cors, tot i que no ho sàpiguen. Això em recorda una frase d'un bell poema del meu amic Don Federico Mayor, Director General de la UNESCO:

*“Sólo los rebeldes
son vigías
del cambio
que la condición humana
exige”*

«Jo vull seguir essent rebel, vull seguir somiant amb un futur lluminós per als pobles del món i especialment per als pobles indígenes que lluiten pel respecte dels seus drets específics i els seus valors milenaris»

Mercat bolivià de verdures

Jo vull seguir essent rebel, vull seguir somiant amb un futur lluminós per als pobles del món i especialment per als pobles indígenes que lluiten pel respecte dels seus drets específics i els seus valors milenaris. Les Nacions Unides decretaren el Decenni Internacional dels Pobles Indígenes del Món, que s'allarga fins a l'any 2004. L'Assemblea General de l'ONU em va delegar com a Promotora del Decenni i jo vull compartir amb vostès aquest compromís. Els propers deu anys són un període particularment valuós per treballar per un món just i digne, sense discriminació ni intolerància. D'aquí a deu anys, vostès podreu ésser dones i homes que es conformaren amb el món injust i contaminat que heretaren, o que es rebel·laren per construir el bell somni que avui compartim.

Vull despedir-me de vostès amb unes paraules en el meu idioma, el K'iche': *Kikotemal pa iwanima' wachalal' a chijab'* (Que la pau i l'alegria regni en els vostres cors, germanes i germans)

*Rigoberta Menchú Tum
Premi Nobel de la Pau
Guatemala, 27 d'abril de 1995*